AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

cū de me cū patre sentire. ille ꝰ nisi erat. haq; p̄po
sita in hac re patris uoluntate. salutare me cepit erat
uenens in auditoriū meū. et audire aliq̄d atq; abire.
S; enī m̄ de memoria lapsū erat agere cū illo. ne ua
no ludo cecō et p̄cipti studio tam bonū intimere
ingenuū. Verū aū dñe tu q̄ p̄sides omnū qub
naculis quę erasti. n enī oblit̄ eras futurū int̄ filios
tuos ministrē sacramēta tua. et ut apte tibi tribuerē
ei correctio. p me quidē illā s; nesciente opat̄ es.
Nā quodā die cū sederē loco solito. et corā me adēent
discipuli. uenit salutauit sedit. atq; in ea quę age
bam intendit animū. Et forte lectio in manib; erat.
quā dū exponerē oportune m̄ adhibenda uiderē
similitudo circensiū q̄ illud qd insinuabā eio cun
dus et plani fieret cū irrisione mordaci. eos quos
illa captiuassat insania. Scis tu ds nr̄ qd tunc de a
lypio a illa peste sanando n cognitaueri. et ille in
se rapuit. meq; illud n n̄ ppt̄ se dixisse credidit. et
qd alius accipere ad succensendū m̄ accepit honest̄
adolescens ad succensendū sibi. et a me adme adme arden
tius diligendū. Dixeras enī tua oli. et innexuerā
litteris tuis. Corrige sapientē et amabit te. et ego
illū n corripuerā. s; ut ens tu omib̄ et scientib; et nes
cientib; ordine q̄nosti. et ille ordo iust̄ est. de cor
de et lingua mea carbones ardentes opat̄ es. quib̄
mentē spei bonę adureres tabescentē ac sanares.
Taceat laudes tuas q̄ miserationes tuas n consideret
quę t̄ de medullis meis efferent̄. Et enī ꝰ ille
p̄ illa pripuit se ex fouea tam alta. qua libenē